

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Radana Malíka a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **L. K.**, zast. Mgr. Barborou Kubinovou, advokátkou se sídlem Milešovská 1312/6, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/7, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2015, čj. MSMT-7086/2015-1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 8. 9. 2016, čj. 65 A 28/2015-49,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce požádal Univerzitu Palackého v Olomouci o uznání jeho zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice získaného v oboru Právo, jehož měl dosáhnout na Moskevském institutu podnikatelství a práva v Ruské federaci. Usnesením ze dne 26. 1. 2015 Univerzita Palackého v Olomouci zastavila řízení o žádosti pro překážku litispendence, neboť žalobce současně podal žádosti o uznání na Západočeské univerzitě v Plzni, Univerzitě Karlově v Praze a Masarykově univerzitě v Brně. Proti usnesení se žalobce odvolal. Žalovaný výše specifikovaným rozhodnutím odvolání zamítl.

[2] Žalobce se dále proti tomuto rozhodnutí bránil žalobou. V záhlaví označeným rozsudkem krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Napadené rozhodnutí přitom považoval za nepřekoumatelné.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V této žádosti tvrdí, že nepřiznáním odkladného účinku by došlo k nežádoucímu stavu, a to opětovnému vzniku překážky litispendence v řízení. Tato situace je dle něj výjimečná hlavně proto, že napadený rozsudek je vnitřně rozporný. Přiznání odkladného účinku v této věci údajně není v rozporu s veřejným zájmem a nezpůsobí nepoměrně větší újmu jiným osobám, neboť Univerzita Palackého v Olomouci stejně pro překážku litispendence nemůže o sporné žádosti meritorně rozhodnout. O žádosti žalobce o uznání jeho zahraničního vzdělání a kvalifikace rozhodne Masarykova univerzita.

[4] Žalobce považuje návrh na přiznání odkladného účinku za nedůvodný. Existenci překážky litispendence dle něj nelze posoudit v řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[6] Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti soud pozastavuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno.

[7] V návrhu stěžovatel tvrdí, že napadený rozsudek opětovně založil překážku litispendence mezi navzájem si konkurujícími správními řízeními. Dle něj žalobci nevznikne přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žádná újma. O jeho žádosti stejně bude v jiném – nezastaveném – řízení rozhodnuto. Nejvyšší správní soud má nicméně za to, že opětovný vznik překážky litispendence nemůže být sám o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Sama skutečnost, že by vedle sebe správní orgány vedly mezi týmiž účastníky správní řízení s totožným předmětem, nemůže prolomit pravidlo, že kasační stížnost, jakožto mimořádný opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.). Posuzovaná situace je v mnohem podobná již několikrát řešené otázce hrozby existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci, kterou zdejší soud nepovažoval za svébytný důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (podrobněji viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb.).

[8] Pojetí odkladného účinku jako výjimky z pravidla znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, tj. taková, která v konkrétním případě prolomuje pravidlo, že kasační stížnost výjimečně nemá mít odkladný účinek (srov. usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, čj. 6 Afs 73/2014-56). Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, musí zejména vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá (srov. bod 25 a 27 cit. usnesení rozšířeného senátu).

[9] Z tvrzení stěžovatele však neplyne, že by výkon napadeného rozsudku mohl mít právní následky, které by pro stěžovatele znamenaly jakoukoli újmu, natož újmu nepoměrně větší ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel pouze deklaroval, že překážka litispendence je „*bezpochyby nežádoucí stav*“, avšak nevylicil, jakou újmu či významné ohrožení veřejného zájmu způsobí. Neobstojí přitom ani jeho tvrzení, že o žádosti žalobce stejně bude věcně rozhodnuto, byť jiným správním orgánem. Toto tvrzení totiž nijak nespécifikuje újmu, která by stěžovateli v důsledku okamžitého výkonu rozsudku krajského soudu vznikla.

[10] Z výše uvedených důvodů soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[11] Usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu